

РЕШЕНИЕ

№ 2256

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 04.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2591** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на О. А., роден на 03. 03. 1999 г., гражданин на А., със съдебен адрес: С., [улица] – РПЦ на ДАБ, срещу Решение № 3788 / 29. 02. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците - МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Излага съображения, че не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 3788 / 29. 02. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът –председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № УП15684 / 28. 11. 2023 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят О. А., роден на 03. 03. 1999 г., гражданин на А., пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин - сунит, етническа принадлежност - таджик, семейно положение – неженен, е поискал закрила.

С жалбоподателят е проведено интервю, за което е съставен протокол от 14. 02. 2024 г., подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведеното

интервю жалбоподателя, е посочил, че е напуснал А., защото много бедно се живее там и няма условия за работа.

С Решение № 3788 / 29. 02. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, като поддържа подадената жалба.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 07. 03. 2024 г., а жалбата е депозирана на същия ден, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, жалбоподателят не твърди, че се опасява от преследване в страната си на произход, като изрично сочи, че няма проблеми да се върне в А., тъй като не е преследван и не е заплашван от никой.

Изложените едва в съдебното заседание доводи, че има проблеми защото е таджик, не са заявени пред административния орган, а и са явно неоснователни, тъй като според заявеното от процесуалния представител на ответника, четирима души в новото правителство са представители именно на таджиките.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплахата за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в А. се съдържа в справка вх. № ЦУ-6117 от 09. 02. 2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Със справката, е отразена актуалната обстановка в А. след превземането на страната от талибаните и сформирането на

правителство от тях.

Видно от тази справка, макар и да са налице проблеми със спазване на човешките права, страната бавно се съвзема. Налице са признаци за умерено икономическо развитие, но е проблем намаляваща хуманитарна помощ. Въпреки това, не може да се приеме, че А. е обхваната от хаос и не е налице въоръжен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като изрично сочи, че не е заплашван и не е имал проблеми с властите.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. О. А. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в А. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Освен това същият не попада в някоя уязвима група, като държавен служител или представител на предишната власт, за да съществува основателен страх от преследване при завръщането му в А..

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Видно от заявеното на проведеното интервю, желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, като единствените проблеми, за които споменава са чисто финансови, поради което се касае за икономически причини за напускане на страната на произход, което обаче е извън приложното поле на ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. А., роден на 03. 03. 1999 г., гражданин на А., срещу Решение № 3788 / 29. 02. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците - МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: